వచ్చి ఆ డబ్బు నాదే అని లాక్కుపోతారో అన్న సందేహం మొదలయింది. అటూ ఇటూ చూశాడు. ఎవరూ తనని పట్టించుకోవటంలేదు. మిగిలిన బిచ్చగాళ్ళు కూడా ఎవరి పనిలో వారు ఉన్నారు. కాసేపటి క్రితం వరకూ ఇబ్బంది పెట్టిన దగ్గు ఇప్పుడు కాస్త నెమ్మదించింది. అతని మెదడు కూడా పట్టిన తుప్పు వదిలినట్లయి చురుగ్గా ఆలోచిస్తోంది.

ప్రస్తుతం అతని ముందు ఉన్న లక్ష్యం ఒక్కటే- ఆ డబ్బు ఎవరికీ కనబడకుండా దాచాలి. దానిని ఏమి చేయాలన్నది తరువాత విషయం.

అందుకే ముందు కింద పరచి ఉన్న గోనెపట్టాని మడతలు పెట్టి అందులో డబ్బు కట్ట పెట్టి దానిని చంకలో పెట్టుకుని బయలుదేరాడు.

అర్ధాంతరంగా లేస్తున్న నారిగాడిని చూసి "ఏంది? అప్పుడే లేస్తుండావ్?" అడిగాడు పక్కనున్న మరో బిచ్చగాడు.

"దగ్గెక్కువవుతోంది మావా! ఇంక కూసోలేను"

ఆశ్చర్యంగా చూశాడతను. నిజానికి నారిగాడి దగ్గు ఇంతకు ముందు కంటే ఇప్పుడు బాగా తగ్గింది. బాగా దగ్గుతున్నప్పుడు కూడా అతనెప్పుడూ అడుక్కోవటం ఆపలేదు. "సరే! పోయిరా" ఆనందం బయట పడకుండా దాచుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ అన్నాడతను. 'వీడు త్వరగా వెళ్ళిపోతే ఆ కలెక్షన్ కూడా తనకే వస్తుంది' అనేది అతని ఆనందం.

నారిగాడు అక్కడి నుండి బయల్దేరాడు.

నడుస్తూ కాస్త ముందుకు వెళ్ళగానే ఒక పబ్లిక్ టాయిలెట్ కనిపించింది. దాని లోపలకు వెళ్ళి తలుపు వేసుకున్నాడతను. గోనెపట్టా మడతలలోని చిల్లర నాణాలు, చిన్న చిన్న నోట్లు నిక్కరు జేబులోకి తోశాడు. తరువాత ఒకసారి వెయ్యి రూపాయల నోట్ల కట్టని కనులారా చూసుకున్నాడు. అతనికి ఇంకా తనకి పట్టిన అదృష్టాన్ని నమ్మబుద్ధి కావటంలేదు. ఆ కట్టలో నుండి ఒక నోటు మాత్రం విడిగా తీసి నిక్కరు జేబులో పెట్టుకుని మిగిలిన కట్టను జాగ్రత్తగా నడుముకు కట్టుకున్నాడు. అప్పటికి అతనికి కాస్త ధైర్యం వచ్చింది. 'హమ్మయ్య!' అనుకుంటూ ఆ టాయిలెట్ నుండి బయటికొచ్చాడతను.

ప్రస్తుతానికి సమస్య తాత్కాలికంగా తీరినా పూర్తిగా తొలగిపోలేదు. ఎన్ని రోజులని ఇలా డబ్బు నడుముకు కట్టుకుని తిరగగలడు? తన దగ్గర అంత డబ్బు ఉందని ఎవరికయినా తెలిస్తే దానిని జాగ్రత్త చేయటం చాలా కష్టం అవుతుంది. అందులో తన చుట్టూ ఉండే మనుషులకు ఇది చాలా పెద్ద మొత్తం.

ఇంత చిన్నకట్ట దాయటానికే తనకి ఇంత కష్టమవుతుంటే, మరి కోట్ల డబ్బు ఉన్నవాళ్ళు ఎలా దాచుకుంటారో.. అతనికి అర్థం కాలేదు. 'బహుశా బ్యాంకుల్లో దాచుకుంటారేమో!' అనుకున్నాడతను. వెంటనే తను కూడా ఈ డబ్బు బ్యాంకులో దాచుకుంటే ఎలా ఉంటుందన్న ఆలోచన వచ్చింది. కానీ ఇంద్రభవనాల్లాంటి ఆ భవంతులు, వాటి ముందు తుపాకులు పట్టుకుని నిలబడి ఉండే సెక్యూరిటీ

సిబ్బందీ గుర్తుకు వచ్చి అతని ఆలోచన అంతటితో ఆగిపోయింది. అసలు తనను ఆ బ్యాంకుల్లోకి అడుగు కూడా పెట్టని స్తారా? కష్టపడి లోపలకు వెళ్ళగలిగినా తన దగ్గర అంత డబ్బు చూడగానే, 'అది నీకెక్కడిది? ' అని ప్రశ్నించే పోలీసులు గుర్తుకు రాగానే ఒక్కసారిగా భయంతో అతని శరీరం వణికింది. ఇంతలో అతనికి ఇంకొక అనుమానం వచ్చింది. తన అవ తారం చూసిన ఎవరికైనా అంత డబ్బు తన దగ్గర ఉందంటే నమ్మబుద్ధి కాదు. అప్పుడయినా పోలీసులకు అప్పచెప్తారు.

ఇలా రకరకాల అనుమానాలతో సతమ తమవుతూ నడుస్తున్న అతనికి దారి పక్కన చాయ్ దుకాణం కనిపించింది.

అక్కడకెళ్ళి "ఒక చాయ్ ఇయ్యన్నా" అన్నాడు.

"పైసలిచ్చి టోకెన్ తీసుకురా!" క్యాష్ కౌంటర్ వైపు చూపించి చెప్పాడు దుకాణంలోని వ్యక్తి.

కౌంటర్ వైపు నడిచాడు నారిగాడు.

జేబులో నుండి వెయ్యినోటు తీసి కౌంటర్‌లోని వ్యక్తికిచ్చి "ఒక చాయ్" అన్నాడు.

అంత పెద్ద నోటు చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు కౌంటర్లోని వ్యక్తి. అసలే దొంగనోట్లు వాడుకలో ఉన్నాయని అందరూ అనుకుం టున్నారు. ఈ అడుక్కునే వాడి దగ్గరకు అంత పెద్ద నోటు ఎలా వచ్చిందో అర్థం కాలేదు అతనికి.

ఆ నోటు తీసుకుని అటు ఇటు తిప్పి చూశాడు. అతనికి అందులో ఏ లోపం కనపడలేదు. అయినా "ఎక్కడిదిరా ఈ నోటు? నీ దగ్గరకి ఎలా వచ్చింది? " దబా యిస్తున్నట్లు నారిగాడ్ని అడిగాడు.

నారిగాడికి కూడా ఇప్పుడిప్పుడే కాస్త తెలివి తేటలు అబ్బుతున్నాయి. అందుకే అడిగిన ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పకుండా "ఎందుకన్నా? అదేమన్నా దొంగనోటా? " అని అడిగాడు.

కౌంటర్లోని వ్యక్తి నోటు వెనక్కి ఇచ్చేస్తూ, "మీరంటే దొరల్రా! వెయ్యి నోట్లు జేబులో పెట్టుకుని తిరుగుతారు. మా దగ్గర చిల్లర ఉండొద్దూ!" అన్నాడు.

ఎదురు చెప్పకుండా ఆ నోటు వెనక్కి తీసుకుని తన దగ్గర ఉన్న చిల్లర నాణాలు ఇచ్చి టోకెన్ తీసుకున్నాడు నారిగాడు. తరువాత చాయ్ తాగుతూ తన ఆలో చనలు కొనసాగించాడు. నిజంగా చాయ్ దుకాణం వాడి దగ్గర చిల్లర లేక తన నోటు వెనక్కి ఇచ్చాడా? ఏమో? దొంగనో టయితే అదేమాట చెప్పేవాడుగా! అలా చెప్పలేదంటే అది మంచి నోటే! కాకపోతే తన అవతారం చూసిన ఎవరికైనా తన దగ్గర అంత పెద్ద నోటు చూస్తే అను మానం వచ్చి తీరుతుంది. అందుకే ముందు ఈ దరిద్రపు అవతారం నుండి బయట పడాలి. ఈ వేషం డబ్బు అడు క్కోవటానికి ఉపయోగపడుతుంది తప్ప ఖర్చు పెట్టటానికి కాదు. అందుకే ముందు కొత్తబట్టలు కొనుక్కోవాలని అనుకున్నాడ తను.

ఆలోచనల మధ్య చాయ్ తాగటం పూర్తి చేశాడు నారిగాడు. గ్లాసు పక్కన పెట్టి ముందుకు కదిలిన అతనికి రోడ్డు పక్కన ఫుట్‌పాత్ మీద హ్యాంగర్లకు వేలా డదీసిన షర్టులు, ప్యాంటులు కనిపిం చాయి. అవి పరిశీలించి చూద్దామని, వాటిని అందుకోబోతుంటే అప్పటిదాకా ఎక్కడున్నాడో పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు షాపు కుర్రాడు. రావటమే కాదు "చెయ్యి తియ్!" అంటూ పెద్దగా అరిచాడు కూడా!

"కొనుక్కోటానికి సామీ!" నిష్టూరంగా అన్నాడు నారిగాడు.

"డబ్బులున్నయ్యా? " అనుమానంగా అడిగాడతను.

వెయ్యి నోటు చూపించాడు నారిగాడు.

"సరే! అయితే ఏది కావాలో చెప్పు. నేనే చూపిస్తాను. నువ్వు పట్టుకుంటే బట్టలన్నీ మాసిపోతాయి" అంటూ దగ్గరికొచ్చాడు.

నారిగాడు మాట్లాడకుండా కొన్ని బట్టలు ఎంపిక చేసుకున్నాడు.

అతనికి నచ్చిన బట్టలు కవరులో పెట్టి అతనికిచ్చి, అతనిచ్చిన వెయ్యి నోటు తీసుకుని లోపల కూర్చుని ఉన్న సేట్‌కి ఇచ్చాడు ఆ కుర్రాడు.

ఆ సేటు వెయ్యి నోటునీ, బయట నిలబడి ఉన్న నారిగాడినీ మార్చి మార్చి చూసి తరువాత దానిని శల్యపరీక్షకి గురిచేసి ఏదో మెషిన్లో పెట్టి చెక్‌చేసి సంతృప్తి చెందిన తరువాత మిగిలిన చిల్లర ఇచ్చాడు.

నారిగాడు ఆ బట్టలు, చిల్లర తీసుకుని అక్కడకు దగ్గరలో ఉన్న పార్కులోకి నడిచాడు. కాస్త మరుగు ఉన్న ప్రదేశానికి వెళ్ళి కొత్తబట్టలు వేసుకుని బయటకు వచ్చాడు.

ఇప్పుడతనికి కాస్త ధైర్యం వచ్చింది. నలుగురిలోకి వెళ్లవచ్చున్న ఆత్మవిశ్వాసం వచ్చింది. అక్కడ ఆగి ఉన్న కారు అద్దంలో తనను తాను చూసుకున్నాడు. బట్టలు మారటం తప్ప తన రూపం పెద్దగా మారలేదని అప్పుడతనికి అర్థమైంది. పెరిగిన గడ్డం, అట్టలు కట్టిన జుట్టు అసహ్యంగా కనిపించాయి. వాటిని తొలగించుకోవటానికి ఏ ఖరీదయిన సెలూన్ వాడూ తనను దగ్గరకు రానివ్వడని అతనికి తెలుసు.

అతనికి ఆ రోడ్డు చివర మలుపు దగ్గర ఫుట్‌పాత్ మీద చిన్న కుర్చీ పెట్టుకుని కూర్చునే వ్యక్తి గుర్తుకు వచ్చాడు. వచ్చిన వారిని వచ్చినట్లు ఆ కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి వారి చేతికే ఒక అద్దం ఇచ్చి చకచకా కటింగ్ చేసి పంపటం అతని స్పెషాలిటీ.

తనకు తెలియకుండానే అడుగులు అటు పడుతుంటే ముందుకు నడిచాడు నారిగాడు.

★ ★ ★

"అతనిలో మార్పు చూశారా? ఎంత

త్వరగా వచ్చిందో? " అన్నాడు ఆదిత్య.

"చూస్తున్నాను" క్లుప్తంగా అన్నాడు సహదేవుడు.

"అంత త్వరగా అలా మారతాడని ఊహించలేదు కదూ! అంతా డబ్బు మహిమ. చూడండి.. తన జీవితాన్ని ఎంత చక్కగా ప్లాన్ చేసుకుంటున్నాడో"

"ప్లానింగంటే దేనికి? చాయ్ తాగటానికీ, జుట్టు కత్తిరించుకోవటానికా? "

"అంత వ్యంగ్యం వద్దులెండి. ఇప్పుడే కదా..అతను తన దగ్గర ఉన్న డబ్బు గొప్పతనం తెలుసుకోవటం మొదలుపెట్టాడు. ఇక ముందు ముందు చూడండి. సమాజంలో ఒక గౌరవప్రదమయిన వ్యక్తిగా ఎలా మారతాడో? "

"అదీ చూద్దాం!"

"ప్రతి విషయానికీ అంత అనుమానం ఏంటండీ! అసలు మీ సందేహం ఏమిటి? అతను మారడనా? మారలేడనా? "

"కేవలం డబ్బే మనిషిని 'మంచి' మనిషిగా మారుస్తుందంటే నాకు అనుమానమే! ఐనా చూద్దాం, ఏం జరుగుతుందో"

"అంతా బానే జరుగుతోంది. మీకేమీ అనుమానం వద్దు. కాకపోతే నేనే ఒక పొరపాటు చేశాను"

"ఏమిటది? " ఆదిత్య చేసిన పొరపాటేమిటా అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సహదేవుడు.

"వెయ్యి నోటు ఇవ్వటం వలన చూడండి అతను ఎంత ఇబ్బంది పడుతున్నాడో! పైగా అంత పెద్ద నోటు అతని దగ్గర ఉండటంతో అందరూ అనుమానపడుతున్నారు కూడా!"

"నిజమే! అర్ధరూపాయి బిళ్లలివ్వవలసింది. ఆటోలో పెట్టుకు తిరిగేవాడు"

"మీకు నిజంగానే వెటకారం ఒకింత ఎక్కువలానే ఉందండీ"

"నిజం చెప్తే అలాగే ఉంటుంది. ఇలా ఎంతసేపు ఇక్కడ నిలబడి ఆ నారిగాడి కేశ ఖండనాన్ని వీక్షిస్తాము? లొకేషన్ మారుద్దామా? "

"మా సినిమా భాష మీకు కూడా బానే అబ్బిందే!"

"పక్కన ఉంది మరి ప్రఖ్యాత కథానాయకుడు కదా!"

ఆదిత్య ఓరగా చూశాడు.

సహదేవుడు అదేమీ పట్టించుకోలేదు.

"చెప్పండి.. ఎక్కడకు వెళ్దాం"

"ఆ లక్ష ఎక్కడి నుండి తెచ్చావో అక్కడకు వెళ్దాం"

నవ్వాడు ఆదిత్య. "మీ అనుమానాలు చూస్తుంటే నాకు నవ్వొస్తుందండీ. మన లక్ష వాళ్ళకి అసలు లెక్కలోకి రాదండీ బాబూ!"

"అదే చూద్దాం"

"మిమ్మల్ని ఒప్పించటం చాలా కష్టమండీ! సరే, పదండి. అయితే ఒక చిన్న మనవి"

"ఏమిటి? "

"ఆ వెళ్ళేదేదో నా సినిమా ఆడుతున్న థియేటర్ మీదుగా వెళ్దాం. ఈపాటికి ఒక షో అయిపోయి ఉంటుంది. అభిమానుల స్పందన చూద్దాం"

నిట్టూర్చి "సరే, పద!" అన్నాడు సహదేవుడు.

★ ★ ★

ఆదిత్య కొత్త సినిమా ఆడుతున్న థియేటర్ అది.

అప్పుడే షో అయిపోయింది. ప్రేక్షకులు బయటకు వస్తున్నారు.

థియేటర్లో నుండి బయటకు వస్తున్న జనాలకి ఎదురుగా నిలబడి మైకు వాళ్ళ ముందుకు పెడుతున్నాడు ఒక రిపోర్టర్.

లోపలి నుండి వస్తున్నవారు బయటికొస్తూ మైకు ముందుకు రాగానే 'సూపర్', 'వంద రోజులు', 'అదుర్స్', 'రెం